

Kunsten at reparere hospitalsudstyr af cola-kapsler

En gruppe studerende valgte at bruge deres sommer på at hjælpe hospitaler i Tanzania og Mellemerika. Der er hårdt brug for sundhedsteknologernes frivillige indsats for at få teknikken på hospitalerne til at fungere.

- Vi reparerede en ambulance med en defekt sirene, en tandlægestol, EKG-apparater, kuvøser og sågar en vaskemaskine.

Frit fra hukommelsen remser Anders Schierup op fra listen over udstyr, som han har været med til at sætte i stand hen over sommeren. Han har været udsendt til et lille hospital langt oppe i Honduras' bjerge, langt fra alting ved en lille by for enden af en ikke-asfalteret vej, hvor strømmen svigtede flere gange om ugen, og der kun er vand få timer i døgnet. Også i ufremkommelige områder i fattige lande har folk brug for lægehjælp, så de lokale kæmper for at få hverdagen på de nedslidte hospitaler til at hænge sammen, og hver sommer får en del af dem assistance fra studerende fra andre lande. Organisationen Engineering World Health hjælper hospitalerne på flere måder, og et af projekterne er at sende studerende med sundhedsbaggrund og teknisk snilde ud for at reparere hospitalsudstyr og instruere personalet i at anvende meget af det grej, der doneres fra velstillede lande.

Hjælp mod kulturchok

- Vi hørte om muligheden gennem ingeniørforeningen IDA, og da vores institut-

leder tilbød at sponsorere turen for nogle studerende på Sundhedsteknologi, søgte vi om at komme med, forklarer Gynter Schneider, der endte med at tilbringe to måneder i Tanzania.

Den første måned gik med undervisning, så de unge danskere var forberedt på nogle af de tekniske opgaver, de kunne møde på hospitalerne, og få kendskab både til det lokale sprog swahili og til kulturforskellene.

- I den første måned boede vi hos en værtsfamilie, så man også lærer meget om deres kultur. Det var en slags kulturchokbehandling, så vi vidste, hvad vi kunne opleve på hospitalet. Vi lærte blandt andet, at vi skulle forvente en anden arbejdsmoral i Tanzania. Alting går simpelthen langsommere, fortæller Gynter, som efter den indledende måned havnede på et kristent hospital med en lægeuddannet nonne som leder. De offentlige sygehuse i Tanzania er dyre at benytte for folk, så mange vælger de billigere kristne hospitaler.

- Vi brugte de første to dage på at gå rundt og hilse på alle og drikke te med dem for at opbygge tillid. Hospitalet var sponsoreret af en tysk organisation, så det meste af udstyret var tysk, selv stikdåserne. Meget af det var fint, men noget af det dog meget gammelt. For eksempel havde de ikke elektroder nok til EKG-målinger, fordi de er for dyre, så vi lavede genanvendelige elektroder ved at tage plastikinderkapsler fra cola-kapsler, som kunne monteres ovenpå elektroderne, fortæller Gynter som et eksempel på, hvordan han og de andre studerende måtte løse nogle af problemerne med de forhåndenværende midler. Han var meget begejstret for at kunne bruge sin viden fra Sundhedsteknologiuddannelsen til at hjælpe andre og ikke blot til at bestå eksamener med.

Teknik og hjælpearbejde i ét

Undervejs udvekslede de via internettet idéer med en professor i Engineering World Health og med andre studerende, der var sendt ud for at hjælpe på fattige hospitaler. En af dem var Merete Martlev Jensen, som ligeledes læser på ingeniøruddannelsen Sundhedsteknologi på Aalborg Universitet. Hun blev fristet af muligheden for at kombinere sine interesser for Afrika og hjælpearbejde med chancen for at arbejde teknisk med medicinsk udstyr. Hun havde opgaver på to hospitaler i byen Arusha i Tanzania og blev overrasket over, hvor lidt teknisk viden personalet havde, og det betød, at hendes færdigheder var mere end velkomne.

- Det udstyr, de havde sat til side, forsøgte vi at få i brug igen, uanset hvad årsagen var. Noget af det var besluttet i stykker eller manglede dele for at kunne fungere, men i andre tilfælde manglede personalet brugermanualer og kunne derfor ikke betjene maskinen. Der var både større og mindre reparationer på alt fra strygejern, kørestole og ventilatorer til større ting som ultralydsmaskiner, blodkemianalyser og anæstesimaskiner, fortæller Merete, som undervejs blev overrasket over, hvor meget medicinsk udstyr, der rent faktisk doneres til tilbagestående hospitaler.

- Men jeg har helt klart også fået en anden opfattelse af, hvilke behov et hospital i et udviklingsland har, siger hun og suppleres af Anders.

- Ja, og man får at se, hvad der er dårligt design på sådan et apparat, og hvordan det ikke skal se ud. Det må helst ikke kræve consumables, altså småting der smides væk efter brug. For hvis man er langt fra alting, kan man ikke bare skaffe nye forsyninger af for eksempel elektroder, fortæller Anders, der på sommerturen blev bekræftet i, at han med Sundhedsteknologi har valgt det rigtige studium, samtidig

med at han og de andre studerende fik en oplevelse for livet.

- De var rigtig, rigtig glade for, at vi kom, og vi blev modtaget med kyshånd. Og så var det superfedt at møde folk fra hele verden, få venskaber med studerende fra andre lande og komme tæt på familier i Latinamerika, som man kan besøge igen engang, påpeger Anders.

- De ringer stadig til mig fra Honduras. Godt nok midt om natten, men det er alligevel rart.

Af Tor Bagger

fakta

- Merete Martlev Jensen, Gynter Schneider og Anders Schierup læser alle på ingeniøruddannelsen i Sundhedsteknologi på Aalborg Universitet. Læs mere om uddannelsen på studieguide.aau.dk.
- De 50.000 kr., som Engineering World Health-turene til Tanzania og Mellemerika koster pr. person, var sponsoreret af Institut for Sundhedsvidenskab og Teknologi på AAU samt Det Obelske Familiefond, Dansk Medicoteknisk Selskab, Altan.dk, Familien Hede Nielsens Fond, Internationalt Kontor på AAU samt De Ingeniør-, Natur- og Sundhedsvidenskabelige Fakulteter på AAU.
- I 2009 var der på verdensplan 600 ansøgere til 54 pladser på Engineering World Health-turene. Alle medicin- og ingeniørstuderende kan komme i betragtning, men især studerende fra sundhedsteknologiske uddannelser er eftertragtede.